



עלון מס' 113

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת ויחי

אבות ובנים

האבות והבנים הם שני צדדים של עניין אחד, של בנין גדול ועצום. מצינו במדרש שארץ ישראל נקנית **בשבועתם** של אבות ו**בכיבושם** של בנים. ומכאן - בשלימות הגאולה "והשיב לב **אבות על בנים**, ולב בנים על אבותם. (מלאכי ג, כד) כל זה מתבטא בגילוי רוח הקודש של חז"ל בתרגום אונקלוס, מפי ראשוני התנאים רבי אליעזר ורבי יהושע (מגילה ג, א) על הפסוק "משם רועה **אבן** ישראל - " **אבהן ובנין זרעא דישראל**" והוא כאילו התרגום של "**אבן**" הוא **אב-בן**. (יעקב ובניו, רש"י) בפרשתנו אנו נפגשים בסדר האלוהי של הארטיקטורה של **בנין עם ישראל**. היסוד לאמירת "שמע ישראל" שלנו הוא מ"ישראל" הקודם, הראשון, וממנו צריך להימשך ולעבור אל הרבים, מ"האב", מצד היסוד של ההמשך אצל הבנים. כאשר היה יעקב צריך את הבירור של מצב הבנים, אמרו לו: 'כשם שאין בליבך **אלא אחד** - כך אין בלבנו **אלא אחד**' היינו: אחדות ד' מתגלה בקבוצה המגוונת הזו (של השבטים) **זוה אחדותי** - ושם ד' נמשך בכל תוקף, על הציבור הזה, **ומתוך כך** לכל גווני בית ישראל. מה שאנו אומרים: 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' זה - נמשך מיעקב, וזה - מבטיח וקובע את עצם העברת המסורת וקדושתה - **מהאב לבנים**. ואמירה זו נמשכת **מתוך כך לכל המציאות**.

לפי "שיחות הרב צבי יהודה" פרשת ויחי א 3 תשכ"ז עמ' 430 להר"ש אבינר הי"ו וכן ב"מאורות הרצי"ה" פרשת ויחי תשכ"ד עמ' קלד להרב הושע רבינוביץ הי"ו